

A HIV gátlása interleukin 16-al

Cikk: Baier M. és mtsai. - Nature 378, 563, 1995.

A CD4+ sejtek olyan sejtök, amelyek gátolják a HIV és a SIV reprodukcióját, a fertőzéstől frissen szűtt CD4+ sejtekben, és a károsodott sejtekben is. A CD4+ sejtek az a vírusellenes válaszban a szervezet egyik legfontosabb védőmechanizmusa a HIV-fertőzés progressziójával szemben. Ezt igazolja, hogy a tünetmentes állapotban lévő fertőzött CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozása, a tünetes fertőzött sejtek megszüntetése, a tünetmentes állapotban lévő CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozása, illetve a tünetmentes állapotban lévő CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozása. Többféle megközelítést alkalmaztak a CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozására, amelyek közül az egyik az interleukin 16 (IL-16) gátlása, amely a CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozásához szükséges. Ez a tanulmány megvizsgálja, hogy az IL-16 gátlása megakadályozza-e a HIV-fertőzés progresszióját, és ha igen, akkor milyen mechanizmuson keresztül.

Az IL-16 gátlás megakadályozza a HIV-fertőzés progresszióját, és a tünetmentes állapotban lévő fertőzött CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozása, a tünetmentes állapotban lévő CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozása, illetve a tünetmentes állapotban lévő CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozása. Többféle megközelítést alkalmaztak a CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozására, amelyek közül az egyik az interleukin 16 (IL-16) gátlása, amely a CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozásához szükséges. Ez a tanulmány megvizsgálja, hogy az IL-16 gátlása megakadályozza-e a HIV-fertőzés progresszióját, és ha igen, akkor milyen mechanizmuson keresztül.

Teljes szövegünk a kiegészítésben található, hogy a CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozása az IL-16 gátlásával lehetséges. Amint azt a jelen tanulmányból is láthatjuk, az IL-16 gátlásának alkalmazása jelentősen csökkenti a HIV-fertőzés progresszióját, és ez a hatás elvártan várható a CD4+ sejtek aktiválásának megakadályozása miatt. A tanulmányt Baier M. és mtsai. végezték, és a Nature 378, 563, 1995-ben jelent meg.